

Elektronikusan aláírta:

Dr. Huszár Dániel

Szignó

Nyíregyházi Járásbíróság

útján

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: M/02436-07/2021	7. példék:
Érkezett: 2021 JÚN 11	Az irat elektronikus iratról készített másolat
Példány: 1	Kezeelőiroda:
Melléklet: 4	g

Nyíregyházi Járásbíróság	
Az ügy száma: 2019/18/105/7/1	
Érkezett: 2021 JÚN 04.	
Pld. 6	Meli: 6
Érik Mődje: postán/gyűjtőládába Személyesen/e-mailca/faxon aláírás	

(születési helye, ideje

alatti lakos (tartózkodási helye:)

felperes, mint indítványozó a csatolt meghatalmazással is igazolt jogi képviselője útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjeszti elő és kéri, egyben indítványozza, hogy a T. Alkotmánybíróság az alaptörvény ellenességének megállapítása mellett – semmisítse meg a Nyíregyházi Törvényszék 2.Pf.20.088/2021/8 szám alatti ítéletét.

INDOKOLÁS:

Felperes a Nyíregyházi Járásbíróság előtt alperessel szemben szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatása, kapcsolattartás újraszabályozása tárgyában kereseti kérelmet terjesztett elő, mely kereseti kérelmét a T. Járásbíróság I.P.22.199/2018/160. sz. alatti ítéletével elutasította. Az ítélettel szemben felperes terjesztett elő fellebbezést, mely fellebbezés folytán az eljárás a T. Nyíregyházi Törvényszék előtt volt 2.Pf.20.088/2021 sz. alatt folyamatban. A II. fokú Bíróság az I. fokú ítéletet helybenhagyta, többek között felperes eljárási szabálysértésre alapított érvelését nem osztotta.

A II. fokú jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelem előterjesztésére a Pp. 407. § (2) bekezdés c) pontja alapján nem kerülhet sor.

Indítványozó alkotmányjogi panaszát arra alapítja, hogy a T. Törvényszék eljárása során a releváns eljárásjogi rendelkezéseket kitágítva alkalmazta, így már nem jogértelmezési, hanem tulajdonképpen

jogalkotási tevékenységet folytatott, ami pedig a bíróságok törvényeknek való alávetettsége elvének a sérelmét is jelenti. Indítványozó úgy látja, hogy a jogértelmezés a T. Törvényszék önkényes, szubjektív döntésének eszközévé vált, ez pedig sérti a jogbiztonság követelményét, és egyben pedig kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárását is.

Az indítványozó által állított alkotmányjogi relevanciával is bíró alaptörvény ellenes jogértelmezési, kvázi jogalkotási tevékenységet az alábbiak szerint látja megvalósulni:

Felperes az I. fokú eljárás során, majd pedig fellebbezésében és a II. fokú eljárásban is arra hivatkozott, hogy alperes viszontkeresetét és ellenkérelmét úgy terjesztette elő, hogy annak jogkövetkezménye a hatálytalanság volt. Ennek megfelelően a jogvita kereteit a T. Járásbíróság megfelelően nem rögzíthette, ez pedig az érdemi döntésre is kihatással volt, hiszen az eljárás során olyan alperesi ellenkérelmek is figyelembe vételre kerültek, melyek előterjesztésére hatályosan nem került sor.

A T. II. fokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes által hivatkozott eljárási szabálysértés a Pp. 203. § - 204. § -ban foglalt rendelkezések megsértése ugyan megvalósult, azonban ez az eljárási szabálysértés nem alapozta meg az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tekintettel arra, hogy az alperes a viszontkereseti kérelmétől elállt a 2020. július 9. napján megtartott tárgyaláson, melyre tekintettel az elsőfokú bíróság a Pp. 242. § (1) bekezdése alapján az eljárást a viszontkereset tekintetében jogerősen megszüntette.

A fentiekén túl a T. Törvényszék azt is rögzítette, hogy álláspontja szerint az elsőfok bíróságnak alperes elsőfokú eljárás során 2019. január 11. napján előterjesztett ellenkérelmében foglaltak figyelmen kívül hagyására azért sem volt lehetősége, mert az abban foglaltakat az alperes a perfelvételi tárgyalás alkalmával, illetve az elsőfokú eljárás keretében több alkalommal is részletesen - a fent megjelölt ellenkérelemben foglaltakkal egyezően - megismételte és kifejtette.

A T. Törvényszék azt rögzítette, hogy alperes perfelvételi tárgyaláson tett nyilatkozata az általánosság szintjét meghaladta, azonban nem tért ki arra, hogy ez a nyilatkozat az ellenkérelemre vonatkozó szabályoknak, tartalomnak megfelelt -e teljes körűen.

Indítványozó álláspontja szerint a peres felek közötti eljárásjogi egyenlőség, fegyverek egyenlősége bomlott meg azzal, hogy amíg indítványozó a szigorú formai követelmények betartása mellett, annak megfelelően járhatott el csak az ügyben és terjeszthette elő nyilatkozatait, addig alperes T. Törvényszék által is elismert eljárási szabálysértése semmilyen érdemi hatással sem volt az eljárás lefolytatására, hiszen a T. Törvényszék álláspontja szerint alperes még a perfelvétel lezárását követően az elsőfokú eljárás keretében több alkalommal is részletesen - az egyébként hatálytalan írásbeli ellenkérelemben foglaltakkal egyezően -

nyilatkozatait megismételhetette, mely nyilatkozatokat pedig az eljáró bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett is figyelembe vehette, a jogvita részeként elbírálhatott.

Jelen esetben nem csak annak van relevanciája, hogy a T. Járásbíróság teljes körűen feltárta-e a jogvita elbírálásához szükséges releváns tényeket, hanem hogy ezen tények figyelembevételének eljárási keretei adottak voltak -e a Járásbíróság és így a Törvényszék részére.

Indítványozó perbeli bizonyítási kötelezettsége nyilvánvalóan alperes ellenkérelmében foglalt jog és tényállítások ismeretében volt csak meghatározható, amennyiben az alperesi jog és tényállítások, ellenkérelem tartalma, annak kerete a fentiek szerint teljes bizonyossággal az eljárási szabályok megfelelő alkalmazása mentén nem meghatározható, úgy az egész eljárás jogszerűsége és egyben tisztességes volta kérdőjeleződik meg. A T. Törvényszék észlelte ugyan az eljárási szabálysértést, azonban azt contra legem jogalkalmazása útján szabályszerűnek elfogadva arra a következtetésre jutott, hogy a szabálysértés érdemben az alperesi nyilatkozatok hatályosságát nem érintette, érinthette.

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott határozat indítványozó álláspontja szerint sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát, mely jogosultság az Alaptörvény XXIV. cikk. (1) bekezdésén, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapul. A támadott határozat jellegénél fogva hátrányos az indítványozóra, így kétséget kizáróan megállapítható, hogy az Alaptörvényben rögzített és részére is biztosított jog sérelme a konkrét ügyben számára ténylegesen is jelentős érdeksérelemmel járt. A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti.

A fentiekre figyelemmel indítványozó indítványát a 2011. évi CLI. törvény 27. §- ban foglaltak alapján terjeszti elő tekintettel arra, hogy álláspontja szerint jelen ügyben valamennyi törvényben rögzített feltétel megvalósult:

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozó meglátása szerint az alaptörvényben biztosított és fent nevesített jog sérelme megállapítható az oldalán, így az alkotmányjogi panasz előterjesztésének valamennyi feltétele teljesült.

Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezése:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el

Az ügy megítélése szempontjából irányadó, érintett jogszabályi rendelkezések:

Pp. 4. § [A felek eljárás Támogatási és igazmondási kötelezettsége]

(2) A perben jelentős tények állítása, és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a feleket terheli.

Pp. 149. § [A mulasztás, a mulasztás jogkövetkezményei]

(1) A fél az elmulasztott perbeli cselekményt - ha e törvény másként nem rendelkezik - többé hatályosan nem teljesítheti, az elkésetten teljesített perbeli cselekmény hatálytalan. A bíróság az elkésetten teljesített perbeli cselekmény hatálytalanságának tényéről az érintett felet értesíti, kivéve, ha e törvény az elkésett perbeli cselekmény visszautasítását írja elő.

(2) A mulasztás következményei - az e törvényben meghatározott eseteket kivéve - előzetes figyelmeztetés nélkül, maguktól állnak be. Ha a mulasztás következményei csak előzetes figyelmeztetés esetén vagy az ellenfél kérelmére állnak be, az elmulasztott cselekményt a figyelmeztetésben megjelölt idő alatt, illetve a kérelem előterjesztéséig, ha pedig a kérelmet tárgyaláson adták elő, az arra vonatkozó határozat meghozataláig pótolni lehet

Pp. 203. § [Perfelvételi irat előterjesztése és kézbesítése]

(4) Több - ugyanolyan vagy eltérő fajtájú - perfelvételi iratot külön beadványban kell előterjeszteni.

Pp. 432 § (4) Az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére vonatkozó határidő harminc nap, amelyet az alperes indokolt kérelmére a bíróság legfeljebb tizenöt nappal meghosszabbíthat. Az alperes az írásbeli ellenkérelem előterjesztésére nyitva álló határidő lejártát követően is előterjeszthet viszontkeresetet a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig. Ebben az esetben a viszontkereset - a viszontkereset-levélre vonatkozó szabályoknak megfelelő tartalommal - a perfelvételi tárgyaláson szóban is előterjeszthető. A viszontkereset közlésére, az azzal szembeni ellenkérelem előterjesztésére és a tárgyalás elhalasztására a 213. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

A tisztességes eljárás egyik alapvető ismérve, hogy az eljárás szereplői az eljárási szabályok keretei között megítélhetik, hogy az ellenfél határidőn túl, tiltott módon előterjesztett nyilatkozatának a per kimenetelére milyen hatása lehet, milyen jogkövetkezéssel járhat. Ezt a garanciális szabályt a T. Törvényszék

gyakorlatilag ítéletével felülírva annak kereteit kitágítva hozta meg döntését, akkor amikor azt állapította meg, hogy bár az irányadó és az eljárás során hatályos eljárási szabályok szerint az alperesi nyilatkozatokat hatálytalannak kell tekinteni, azonban az abban foglaltakat mégis az eljárás anyagává tehetők és így az abban foglaltak a jogvita kereteinek meghatározásakor figyelembe vehetők.

A T. Törvényszék jogalkalmazásával az érintett eljárási szabályokat olyan módon és mértékben kitágítva értelmezte és alkalmazta, mely alkalmas indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának a csorbítására.

A T. Alkotmánybíróság hatáskörét Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés d.) pontjára és (3) bekezdés b) pontjára alapítjuk. Ennek megfelelően rendelkezik a T. Alkotmánybíróság jelen kérelem elbírálására és az abban foglaltak szerinti sérelmezett bírói döntés kérelem szerinti megsemmisítésére hatáskörrel. Ezzel együtt a sérelmezett ítélet megsemmisítésére vonatkozó hatáskörét a T. Alkotmánybíróságnak pedig az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43 § (4) bekezdésére alapítjuk.

A Nyíregyházi Törvényszék II. fokú ítéletét indítványozó jogi képviselője 2021. április 6. napján vette kézhez, így az indítvány előterjesztésére nyitva álló határidő 2021. június 5. napján járna le.

Nyilatkozunk, hogy indítványozó nevének és adatainak nyilvánosságra hozatalához nem járulunk hozzá.

Az alkotmányjogi panasz mellékletét képező iratok:

- ügyvédi meghatalmazás
- 2.Pf.20.088/2021/8 II. fokú ítélet

Nyíregyháza, 2021. június 3.

képv.:

Dr. Huszár Dániel

ügyvéd

